

er den, som jeg ofte har gjort gældende, at denne Lov i sin Tid blev givet som en Krigslov. Derfor burde Ministeriet lægge den i Rigsdagens Haand helt og fuldt og saa forhandle med Rigsdagen om, hvad der da skal ske. Det er en fri Forhandling; men fri Forhandling bliver det ikke, naar Indenrigsministeren siger: Jeg beholder den Myndighed, jeg har, indtil Rigsdagen enes om noget nyt, thi saa staar Indenrigsministeren med Mester Erik i Haanden; han kan bruge den imod os og sige til os: Kan I ikke blive enige, saa fortsætter jeg. En fri Forhandling, som Ministeren taler om, kan kun opnaas for alle Partier, naar ingen af Partierne staar med andre Tvangsmidler over sig end det, der ligger i den almindelige Forpligtelse, vi har som Folke-repræsentanter.

Den højtærede Minister var som sædvanlig højt oppe, idet han talte om, at vi fra vor Side forraadte Folketingsparlamentarismen, og at Nemesis vilde ramme os. Alle den Slags Udtalelser betragter jeg som tomme Trusler, og det kan være, at den Mand, der raaber stærkest paa Nemesis, først vil se Nemesis.

Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal jeg ikke rette særlige Udtalelser, da Forhandlingen i Virkeligheden har givet ham Svar, navnlig ogsaa Svar paa Spørgsmaalet om Landstingets Stilling, gennem det Citat af Statsministerens Udtalelser fra 1917, som før blev oplæst.

Statsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) er i en saa vanskelig Situation, at han maa benægte de klareste og tydeligste Kendsgerninger for overhovedet at kunne holde sig oppe i Debatten. Ingen Kendsgerning kan være klarere og tydeligere end den, at det vilde være ganske uforsvarligt for dette Ministerium nu at udskrive Valg til en Gang i April og lade hele Spørgsmaalet om Statslaanets Gennemførelse vente, til efter at dette Valg havde fundet Sted, og man havde set Resultatet. Det ærede Medlem er meget vel vidende om, at Statens finansielle Forhold er saadanne, at det under disse Forhold vilde være uforsvarligt at bruge den Fremgangsmaade.

Naar det ærede Medlem sagde, at der ogsaa skal Tid til at opløse Landstinget, og at der i Gaar blev talt om at opløse Landstinget, vil jeg sige, at det, der da blev sagt, i kort Mening var dette, at hvis Landstinget var opløseligt, havde det nok vogtet sig for en saadan Optræden, som det nu udviser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Slengerik): Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) drog en Sammenligning mellem Estrup og den nuværende Regering, idet han sagde, at Estrup i 1885 forlangte 3 Millioner inden Kl. 12, og at den nuværende Regering forlanger et Statslaan paa saa og saa mange Millioner, der skal være bevilget i Aften. Men det ærede Medlem, der holdt med Estrup den Gang, glemmer vist, at da Estrup ikke fik de 3 Millioner inden Kl. 12, tog han dem provisorisk; men naar den nuværende Regering ikke faar Statslaanet, gaar Regeringen. Derved opfører den nuværende Regering sig parlamentarisk, medens Estrup begik Grundlovsbrud. Det er Forskellen paa Estrup og den nuværende Regering.

Asger Karstensen: Til den ærede sidste Taler (Slengerik) skal jeg bemærke, at Estrup eller Matzen — hvem der nu i 1885 fremsatte hin bekendte Udtalelse — ikke kunde have megen Fornøjelse af min Assistance; jeg var 11 Aar gammel, den Gang det skete, og jeg kunde ikke være nogen væsentlig Støtte, selv om jeg var et meget fremmeligt Barn.

Den højtærede Statsminister synes at være kørt uhjælpelig fast i Diskussionen om, hvorledes han vilde optræde overfor en Konfliktsituation som denne, hvis Landstinget var opløseligt. Han har under denne Debat erklæret, og Indenrigsministeren har meget skarpt understreget det, at vi andre bygger helt og holdent paa Landstingets Uopløselighed. Den ærede Statsminister har sagt, at hvis Landstinget var opløseligt, vilde han opløse det. Til denne Opløsning vilde der imidlertid medgaa akkurat den samme Tid som for Folketingets Vedkommende, og da den ærede Finansminister i sine sidste Bemærkninger gjorde gældende, at Anvendelsen af en saadan Tid vilde bringe Staten i ulykkelige Omstændigheder — thi vi kunde slet ikke vente med Statslaanet saa længe —, har vi den uløselige Konflikt mellem de to Standpunkter, som Statsministeren og Finansministeren har været nødsaget til at indtage i Debatten, trængte af Oppositionen.

Hvad angaar Statsministerens Udtalelser i Landstinget, som jeg tillod mig at citere, Udtalelser fra den 28. Marts 1917, da har han jo selv klart og tydeligt anvist den Vej, som vi nu tilraader ham at slaa ind paa med Hensyn til Folketingets Opløsning; han har selv anvist nøjagtig den samme Vej.